

LEGITIMACE

Jednoho sobotního rána jsem našel v babiččině šuplíku malou knížku - občanskou legitimaci. Babička mi řekla, že ji používal její pradědeček. Také mi vyprávěla zajímavý příběh s ní spojený.

Stalo se to v době Protektorátu Čechy a Morava, brzy po úspěšném atentátu na zastupujícího říšského protektora Reinharda Heydricha. Můj prapradědeček jel jako obvykle v tento čas pro seno. V tom teplém dni bylo v okolí slyšet jak výrazný dusot koňských kopyt, tak i charakteristický šramot táhnutého vozu. Už se zdálo, že je blízko svého pole. Najednou se před ním objevila hlídka německých vojáků, což bylo v době po atentátu velmi časté. "Halt!" Zakřičel vůdce německé hlídky a požadoval po prapradědečkovi průkaz totožnosti. On se zarazil, neboť nic takového ve své kapsičce neměl! Začal usilovně prohledávat vše včetně vozu a německá hlídka začala být více a více netrpělivá. Když jim nakonec oznámil, že legitimaci nemá, vojáci byli odhodláni ho zatknout. Prapraděda je po dlouhém a úprosném přemlouvání přesvědčil, aby s ním jeli do jeho domu, kde jim ukáže svou legitimaci. Němci s ním tedy jeli domů. Doma hned běžel do světnice, kde si legitimaci zapomněl. Následně ji jim ukázal. Němci si něco zabručeli a pak odjeli pryč. Po tomto strastiplném zážitku si prapraděda už pamatoval, že si má s sebou vždy nosit legitimaci. A to mu vydrželo až do konce války.

Petr Paluřík, 8.B